

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK GAZDASÁGI KOLLÉGIUMA 47.	
FŐLAJSTROMSZÁM KEZELÉSRŐL	
Postán / Gyűjtőhálón / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2020 MARE 23.
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	4 KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓÍRATON: 78 Fpille 136/2018	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
IV/ 0 0 7 0 2 - 0 / 2020	
Érkezett:	
2020 ÁPR 15.	
Példány:	1
Kezelőiroda:	
Melléklet:	10 db

Tisztelt Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma
útján

Budapest

Varsányi Irén utca 38-40.

1027

alkotmányjogi panasza

Kaminszki Zoltán

I. r. panaszosnak

és

a Material Group Kereskedelmi és Szolgáltató
Korlátolt Felelősségű Társaság "f.a"

II. r.
panaszosnak

Mindkettőt képv.:

Lohn Ügyvédi Iroda

a Kúria Gfv.VII.30.179/2019/10. számú
végzésével szemben!

2020. március 20.

TARTALOM

1	ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK	3
1.1	AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE	3
1.2	A PANASZ HATÁRIDŐBEN BEADOTTNAK MINÓSÜL	3
1.3	A PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK	3
1.4	A PANASZTÉTELI JOGÓSULTSÁG	4
1.5	NYILATKOZAT SZEMÉLYES ADATOK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALÁRÓL	4
2	INDOKOLÁS	5
2.1	TÉNYÁLLÁS	5
2.2	AZ ALAPTÖRVÉNY MEGSÉRTETT RENDELKEZÉSEI	6
2.2.1	<i>A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme</i>	6
2.2.2	<i>Alaptörvény 28. cikkének megsértése</i>	8
2.2.3	<i>Szükségesség-arányosság</i>	9

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG		TÖRVÉNYSZÉK		GAZDASÁGI KOLLEGIUM		47.
FOLAJSTROMSZÁM						
REGISTRÁCIÓ						
Postán / G. j. el		E-mailen / Faxon				
Érkezett:		2020. MARE 23.				
PÉLDÁNY:		IV.				
MELLÉKLET:		KÖZTÜK:				
FOLAJSTROMSZÁM:						
UTÓÍRATON:						

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott Kaminszki Zoltán

; képviseli: Lohn Ügyvédi Iroda

dr. Lohn Balázs,

az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény („Üttv.”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján eljárva I. r. panaszos valamint a **Material Group Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** „f.a”

képviseli: Lohn Ügyvédi Iroda

dr. Lohn

Balázs, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény („Üttv.”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján eljárva II. r. panaszos kívül jegyzett és M/1 alatt csatolt meghatalmazásokkal igazolt jogi képviselőnk útján ezennel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a t. Alkotmánybíróság elé a Kúria Gfv.VII.30.179/2019/10. számú végzésével („Végzés”) (M/2) szemben, és Magyarország Alaptörvénye („Alaptörvény”) 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-ának (1) bekezdése és 53. §-ának (2) bekezdése alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. §-ának (1) valamint (4) bekezdései szerint

- a Végzés alaptörvény-ellenességét megállapítani, és
- a Végzést, valamint a Végzéssel felülvizsgált, 11.Fpkhf.43.202/2019/2. számú, a Fővárosi Ítéltábla által hozott másodfokú végzést („Másodfokú Végzés”) (M/3) megsemmisíteni

szíveskedjék.

1 ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK

1.1 Az Alkotmánybíróság hatásköre

A panasz elbírálására a t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel.

1.2 A panasz határidőben beadottnak minősül

A panasz az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdése értelmében határidőben beadottnak minősül, mivel a Végzést kevesebb, mint hatvan nappal ezelőtt, 2020. január 22. napján vettük kézhez.

1.3 A panasz benyújtásának feltételei teljesülnek

Az Abtv. 27. §-ának (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárása akkor is kezdeményezhető, ha

- az alaptörvény-ellenes bírói döntés (ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés) folytán következett be a jogsérelem, és
- nincs jogorvoslati lehetőség az indítványozó számára biztosítva, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.

Továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tű. határozat („Ügyrend”) 32. §-ának (2) bekezdésében foglaltak értelmében az ügy érdemében hozott, vagy a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül és alkotmányjogi panasszal megtámadható a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott olyan döntése is, mely

- a) a megtámadott határozatot hatályában fenntartja, vagy
- b) a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi és helyette, illetve az elsőfokú határozat helyett új és a jogszabályoknak megfelelő határozatot hoz, vagy
- c) a jogerős határozatot megváltoztatja és a törvénynek megfelelő új határozatot hoz, vagy
- d) a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti,

feltéve, hogy az indítványozó a jogerős döntést az Alkotmánybíróság előtt nem támadta meg, vagy a jogerős döntés ellen benyújtott panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel utasította vissza.

A Kúria a Végzéssel a Másodfokú Végzést hatályában fenntartotta, a Másodfokú Végzés Alkotmánybíróság előtti megtámadására nem került sor, így teljesül az Ügyrend 32. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltétel, és a fentiek alapján a Végzéssel szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének van helye.

A jelen panasz 2 pontjában található indokolásában részletesen kifejtjük a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló tényállást és konkrétan, tételesen megjelöljük azon alapjogunkat, amelyet a Végzés sért.

Tekintettel arra, hogy a Végzés a Kúria által hozott harmadfokú végzés, így megállapítható, hogy a jogsérelem orvoslására szolgáló valamennyi jogorvoslati lehetőségünket kimerítettük, további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésünkre.

1.4 A panasztételi jogosultság

A panasz benyújtásának további feltétele, hogy az alaptörvény-ellenes Végzés a panaszosoknak, azaz nekünk közvetlenül okozzon jogsérelmet, azaz fennálljon az egyedi ügyben az érintettségünk. A Kúria előtt Gfv.VII.30.179/2019. számon folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban - amelyben a Végzés meghozatalra került - valamint az annak alapjául szolgáló első illetve másodfokú eljárásokban I. illetve II. r. kifogásolókként (félként) vettünk részt, a Végzés ránk vonatkozóan rendelkezést tartalmaz és közvetlenül érinti az egyes jogainkat.

A Végzés tehát számunkra közvetlenül jogsérelmet okoz, ebből kifolyólag a személyes érintettség fennáll, így a panasz előterjeszthetőségének ezen – az Abtv. 27. §-ának (2) bekezdésében foglalt - feltétele is teljesül.

1.5 Nyilatkozat személyes adatok nyilvánosságra hozataláról

Figyelemmel az Abtv. 52. §-ának (5) bekezdésére, kijelentjük, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványunkban szereplő adatainknak a t. Alkotmánybíróság által történő kezeléséhez, illetőleg azoknak a t. Alkotmánybíróság honlapján történő nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.

2 INDOKOLÁS

2.1 Tényállás

2017. november 29. napján kifogást nyújtottunk be a Fővárosi Törvényszék előtt 25.Fpk.01-15-000143. számon folyamatban levő felszámolási eljárásban („Felszámolási Eljárás”) a II. r. panaszos képviselőt ellátó [REDACTED], „Felszámoló”) ellen, a Felszámoló törvénytörtő mulasztása okán.

A Fővárosi Törvényszék első alkalommal a 25.Fpk.1112/2017/6. számú végzésével, a *polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény* („régi Pp.”) 130. §-a (1) bekezdésének j) pontjára hivatkozással érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kifogást. Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Törvényszék a kifogást a régi Pp. 130. §-a alapján – azaz a keresetlevél elutasítására irányadó szabályok alapján – utasította el, így automatikusan éltünk a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése alapján fennálló lehetőséggel, miszerint a keresetlevélnek a régi Pp. 130. §-a alapján való elutasítása esetén a korábbi beadás joghatásai fennmaradnak, ha a felperes az elutasító határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen újra benyújtja. Ez alapján a részünkről a kifogás határidőben újból benyújtásra került.

Ezt követően a Fővárosi Törvényszék a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése alapján újból benyújtott kifogást befogadta valamint a 8.Fpk.136/2018/33. számú végzésével („Elsőfokú Végzés”) (M/4) a kifogásnak helyt adott és erre tekintettel a Felszámolónak a [REDACTED] hitelezői igényének nyilvántartásba vételére valamint annak beszámítására vonatkozó nyilatkozata megsemmisítéséről rendelkezett, azonban a kifogásnak a Felszámoló felmentésére vonatkozó részét elutasította.

Mind a Felszámoló, mind pedig mi az Elsőfokú Végzéssel szemben fellebbezést nyújtottunk be, amelynek eredményeképpen a Fővárosi Ítéltábla a Másodfokú Végzésben az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és a kifogást elutasította arra hivatkozással, hogy a kifogás elutasításának lett volna helye már korábban, ugyanis a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése nem alkalmazható a kifogás érdemi vizsgálat nélküli elutasítása esetén, az alapján a kifogás nem lett volna újból beadható. A Fővárosi Ítéltábla érdemben nem vizsgálta a kifogást.

A Másodfokú Végzéssel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához, míg a Felszámoló a felülvizsgálati kérelemmel szemben felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő. A Kúria a Végzésben akként rendelkezett, hogy a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése a kifogás alapján indult eljárásban nem alkalmazható. A Kúria mindezt azzal indokolta egyrészt, hogy a kifogásolási eljárás nem egy önálló eljárás, hanem az az egységes felszámolási eljárás részének tekintendő, így a kifogás nem eljárást megindító irat. Másrészt rögzítette a Kúria, hogy a *csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény* („Cstv.”) 51. §-a szerinti kifogásra nem alkalmazandó a régi Pp. 121. §-a, a kifogásnak nem kell a keresetlevél tartalmi elemeit magában foglalnia.

A Kúria indokolása szerint a kifogásra azért sem alkalmazandó a régi Pp. 132. §-a, mert a kifogás előterjesztésére a Cstv. szigorú határidőt ír elő, az kizárólag korlátozott mértékben terjeszthető elő a keresetlevéllel ellentétben, így álláspontja szerint nem lenne logikus, ha a régi Pp. 132. §-a alapján a kifogás ismételt beadható lenne. A Kúria kitért az indokolásában arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék a kifogás első alkalommal történő elutasítását tartalmazó végzésében nem szerepelt a

kifogásnak a régi Pp. 132. §-a alapján ismételtelen történő előterjesztésének lehetőségét magában foglaló tájékoztatás.

2.2 Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

A Végzés az Alaptörvényben biztosított alapvető jogunkat súlyosan sérti a 2.2.1 pontban részletesen kifejtettek szerint.

2.2.1 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

a) *Tisztességes eljárás*

A 7/2013. (III.1.) számú AB határozatban foglaltak alapján a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. Így tehát az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevétele formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.

A fentieket az Alkotmánybíróság elsődlegesen a 6/1998. (III.11.) számú AB határozatban rögzítette, majd ugyanezen indokolás részletesen kifejtésre került a 20/2017. (VII.18.), valamint a 3102/2017. (V.8.) számú AB határozatokban is.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt egyezmény („Egyezmény”) eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a tisztességes eljárás olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint valamennyi részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, azaz nem tisztességes.

b) *A Végzés alapjogsértő*

A Végzés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, hiszen a Kúria a Végzéssel helybenhagyta a Másodfokú Végzést, amely a kifogást – annak érdemi vizsgálata nélkül – elutasította arra hivatkozással, hogy arra a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése nem alkalmazható.

Mindezt tette azok után a Kúria, hogy a Fővárosi Törvényszék a kifogást a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének j) pontja alapján utasította vissza, amelyre tekintettel a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdésének alkalmazásával benyújtottuk a kifogást újból. A Fővárosi Törvényszék befogadta a kifogást, így a bíróság eljárása következtében alappal és joggal bocsátkoztunk érdemben a kifogásolási eljárásba és alappal bízhattunk abban, hogy az újból benyújtott kifogás következményeképp az befogadásra és érdemi elbírálásra kerül.

A Végzésben foglaltak alapján sérült a tisztességes eljáráshoz való jogunk, ugyanis a Kúria döntése alapján nincs lehetőségünk arra, hogy a kifogás érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítását követően azt ismételten előterjesszük a korábbi joghatások fenntartásával, azaz számunkra a tisztességes eljárás nincsen biztosítva.

A Kúria álláspontja szerint a kifogás a keresetlevélre vonatkozó érdemi vizsgálat nélküli elutasítás szabályaival elutasítható, azonban a keresetlevél e módon történő elutasítása esetén alkalmazható újra beadás szabályai már nem vehetők figyelembe a kifogásolási eljárásban. A Pp. 132. §-ának alkalmazása hiányában azonban értelmezhetetlenné válik az, hogy magát a kifogást a Pp. 130. §-a alapján idézés kibocsátása nélkül elutasítja a bíróság, azonban annak helyrehozatalára (a beadvány újbóli beadása a joghatályok fennmaradására tekintettel) már nem ad lehetőséget.

Kiemelendő, hogy a kereseti jog az a jog, amelyre támaszkodva valamely bíróságnál keresetet lehet előterjeszteni. A nem peres felszámolási eljárás során a kifogás az a jogintézmény, amelynek alapján a kifogással élő kérelmet terjeszthet elő, felléphet a felszámoló jogsértő intézkedésével szemben. Elvonakoztatott dogmatikai jogértelmezésektől függetlenül a Cstv. 51. §-a szerinti kifogásolási eljárás is egy kérelemmel indul, amelynek meg kell felelnie a Pp. 121.§-ában írtaknak. Hangsúlyozandó, hogy a jogalkotó nem a kereset, hanem az eljárást megindítandó kezdő beadvány (keresetlevél, kifogás stb.) esetén kívánta a kérelem joghatályainak fenntartását biztosítani.

A kifogásolási eljárás tehát az alanyi jog bírósági érvényesítésének eszköze. A kifogás tárgya az érvényesíteni kívánt jog, a kifogás tartalma a bíróság döntésére irányuló határozott kérelem. Ezért osztja a keresetlevél anyagi jogi és eljárásjogi kritériumait és mint az eljárást megindító kérelem a Pp. 132. §-ának (1) bekezdésének rendelkezései is alkalmazhatók.

A Cstv. 6. §-ának (3) bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„Azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni azgal, hogy...”

A hivatkozott rendelkezés értelmében tehát a Pp. valamennyi szabálya alkalmazandó a Cstv.-ben nem szabályozott kérdésekre, e körben csupán a nemperes eljárásokra irányadó speciális szabályokat kell figyelembe venni, a Cstv. egyéb értelemben nem szűkíti a Pp. felszámolási eljárásban alkalmazható szabályainak körét, így annak 132. §-a is alkalmazandó.

Egyebekben megjegyezzük, hogy a felszámolási eljárásban – amely szintén egy nemperes eljárás – a felszámolás iránti kérelem esetében is a fentiek irányadók, mivel a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító (visszautasító) jogerős végzés esetén a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán megfelelően alkalmazható a Pp. 132. § (1) bekezdése (A polgári nemperes eljárások joga; Éless Tamás, Juhász Edit, Juhász Imre, Kapa Mátyás, Papp Zsuzsanna, Somlai Zsuzsanna, Szécsényi-Nagy Kristóf,

Timár Kinga, Tóth Ádám, Török Judit, Varga István [2014]). Ezt támasztja alá a „A magyar fizetésképtelenségi jog kézikönyve I-II.” (HVG-ORAC, 1344 B/5 oldal, 2017) c. monográfia is.

A Kúria kiüresítette a számunkra nyitva álló lehetőségeket azáltal, hogy a kifogás érdemi vizsgálat nélkül elutasításra került, azonban annak újra beadására nem biztosított már számunkra lehetőséget. Ezzel egyidejűleg illetve ebből következően a tisztességes eljáráshoz való jogunkat is megsértette a következtelen jogszabály értelmezéssel illetve alkalmazással.

Nem minősül tisztességes eljárásnak az, ha a féllel szemben a bíróság alkalmaz egy - a fél számára hátrányos - jogszabályi rendelkezést, majd megvonja a féltől azt a lehetőséget, hogy az ebben az esetben egyébként alkalmazható és alkalmazandó jogszabályi rendelkezés segítségével a fél a hátrányos helyzetén javítson, a korábban hiányos beadványát újfent előterjessze.

2.2.2 Alaptörvény 28. cikkének megsértése

Az Alaptörvény 28. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jogban és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

a) *A régi Pp. célja*

A régi Pp. célja annak 1. §-ában foglaltak szerint, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az alapelvek érvényesítésével biztosítsa.

A fenti célt szolgálja a 8. §-a (1) bekezdésében foglalt alapelv, amelynek értelmében a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogukat rendeltetésszerűen gyakorolják és perbeli kötelességeiknek eleget tegyenek. A régi Pp. 2. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse, míg a (4) bekezdésben rögzíti a törvény, hogy a bíróság a törvény alkalmazása során annak rendelkezéseit, csak az alapelvekkel összhangban értelmezheti.

A régi Pp. az alapelvei között egyértelműen rögzíti, hogy a felek számára lehetőséget kell adni a jogaik rendeltetésszerű módon történő gyakorlására illetve perbeli kötelezettségeiknek való eleget tételére. A bíróság feladata a következetes joggyakorlás, amely egyúttal magában foglalja a jogszabályok következetes értelmezését és alkalmazását, különösen egy eljáráson belül.

A bíróság köteles az alkalmazandó jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni és a jogszabályt az adott eljárásban ennek megfelelően jogosult illetve köteles alkalmazni. A bíróság köteles figyelembe venni a jogszabály megalkotásának célját, a jogszabály által elérni kívánt eredményeket.

b) *A Végzés jogsértő*

A Végzés jogsértő, ugyanis a Kúria helybenhagyta a Másodfokú Végzésben foglaltakat, miszerint a régi Pp. 132. §-ának (1) bekezdése nem alkalmazható a kifogásolási eljárásban. Mindezt tette azt követően, hogy a Fővárosi Törvényszék a régi Pp. 130. §-a (1) bekezdésének i) pontja alapján (azaz

a keresetlevél érdemi vizsgálat nélküli elutasítására vonatkozó szabályok szerint) utasította el a kifogást (amelyre a következetes jogalkalmazásból kiindulva a régi Pp. 132. §-a is alkalmazandó kellene, hogy legyen) majd a Fővárosi Törvényszék a kifogásnak a régi Pp. 132. §-a alapján történő újra beadását követően, a régi Pp. rendelkezéseinek helyes értelmezése alapján befogadta az újból benyújtott kifogást.

A Kúria a fentiekben foglaltak szerint megsértette az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat, ugyanis a régi Pp. szövegét nem annak céljával és nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte és alkalmazta, hanem éppen ellenkezőleg a rendeltetésszerű joggyakorlásomnak gátat szabott azáltal, hogy a Másodfokú Végzésnek helyt adott.

Nem minősülhet és álláspontunk szerint nem is minősül következetes jogszabály értelmezésnek illetőleg alkalmazásnak az, hogy az azonos helyzetre (jelen esetben a keresetlevél érdemi vizsgálat nélküli elutasítása és újból történő benyújtása) alkalmazandó jogszabályi rendelkezések közül a bíróság megszabja, hogy melyik alkalmazható és melyik nem. Amennyiben a kifogásra alkalmazhatók a keresetlevél érdemi vizsgálat nélküli elutasításának szabályai, ez esetben alkalmazhatók kell, hogy legyenek ugyanúgy azok a rendelkezések, amelyek lehetőséget adnak a korábbi beadás joghatásainak fenntartására és a keresetlevél ismételt történő beadására, ugyanis ennek hiányában a Pp. 130. §-ának alkalmazásával lényegében kiüresednének a felek számára nyitva álló lehetőségek a keresetlevél újbóli beadására vonatkozóan és ezzel a felek rendeltetésszerű joggyakorlása súlyosan sérülne.

A Kúriának a Végzésben levont következtetése azért is helytelen, mert lényegében azt rögzíti, hogy a Cstv. 6. §-ának (3) bekezdése az álláspontja szerint azt jelenti, hogy a keresetlevél érdemi vizsgálat nélküli elutasítására vonatkozó szabályok alkalmazandók a kifogásolásra, azonban az annak alapján történő újra beadásra vonatkozó rendelkezések már nem. Ezáltal a 2.2.1 pontban megnevezett alapvető jogunkat aránytalan mértékben, szükségtelenül és alaptörvény-ellenesen korlátozza. Ez a korlátozás nem indokolható azzal, hogy a kifogás előterjesztésére a Cstv. szigorú, rövid határidőt biztosít, azonban a keresetlevél esetében nincs ilyen megkötés, így nem lehet lehetőséget biztosítani a kifogás újból történő beadására.

A jogszabály céljának és az Alaptörvénnyel való összhangnak megfelelő jogszabály-értelmezés a következetes és a helyes, a felek rendeltetésszerű joggyakorlását elősegítő értelmezést is magában foglalja álláspontunk szerint, amelynek a Kúria a Végzésében foglaltak alapján nem tett eleget.

2.2.3 Szükségesség-arányosság

Kiemelkedően fontosnak tartjuk megjegyezni továbbá, hogy minden alapjog – ideértve a 2.2.1 pontban taglalt is – csak a szükséges mértékben korlátozható, azaz a korlátozást csak más alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érték védelme indokolhatja a korlátozni kívánt alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Az Alaptörvény meghatározza tehát az alapjog korlátozás kereteit, méghozzá akképp, hogy elsődlegesen kell egy legitim cél, amely vagy másik alapjog érvényesülése vagy alkotmányos érték

védelme lehet, azonban szükséges az is, hogy e cél fontossága arányban legyen az alapjogsérelem súlyával. Ezen túlmenően meg kell vizsgálni, hogy az adott alapjog korlátozása alkalmas-e a legitim cél elérésére, illetve azt is meg kell vizsgálni, hogy a legitim cél nem érhető-e el más módon anélkül, hogy az alapjogot korlátozni kellene. Végül vizsgálni kell a fentiekben már említett arányosságot a cél fontossága és a sérelem súlya között.

Tekintettel arra, hogy a Végzésben foglalt döntés által a Kúria a tisztességes eljáráshoz való jogunkat korlátozta, azonban a korlátozásnak nem volt legitim célja (ezáltal a fentiekben felsorolt egyéb vizsgálendő szempontok is irrelevánsnak minősülnek), így egyértelmű, hogy az alapjog-korlátozás alaptörvény-ellenes volt a Kúria részéről.

A jogalkotó az Alaptörvénnyel, és az annak védelmét szolgáló Alkotmánybíróság hosszú évek során kialakult gyakorlatával ellentétesen értelmezte és alkalmazta a régi Pp. rendelkezéseit, ezáltal a bennünket megillető, a tisztességes eljáráshoz való alapjogunkat szükségtelenül és aránytalan mértékben korlátozta.

A Végzés meghozatala tehát nem csak a fentiekben meghatározottak szerint alkotmányellenes, hanem a szükségesség-arányosság tesztjének sem felel meg, így kérjük a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjenek panaszunkat befogadni és annak petituma szerint eljárni.

Tisztelettel:

Kaminszki Zoltán

I. r. panaszos

Material Group Kft. „f.a.”

II. r. panaszos

Mellékletek:

- M/1 Ügyvédi meghatalmazások
- M/2 Végzés
- M/3 Másodfokú Végzés
- M/4 Elsőfokú Végzés